

Het Desolation Resort
overziet de Okeover
Arm, een adembene-
mende fjord op het
Canadese vasteland.

EEN BROK WAANZINNIG MOOIE NATUUR

Alles wat je nodig hebt om een week lang *off-grid* te gaan in de wildernis van het Canadese Vancouver Island is een camper, een hengel, een gevulde ijskast en wat onverschrokkenheid: er liggen hier zwarte beren op de loer.

De Melkweg
boven
Schoen Lake.

Het moet een van deze hendels zijn.’

Ik haal mijn schou-
ders op, ik heb geen flauw
idee. Maar soms moet je een risico
nemen in het leven, zeker als je
onderweg bent naar de luchthaven
en je na een week wildkamperen
op het laatste moment het
afvalwater nog moet dumpen.

‘Hadden we vorige week
maar wat beter opgelet,’ zegt reis-
genoot Ives. Ik knik. Toen we
onze kampeerwagen ophaalden
in Vancouver, opterden we voor
de korte en bondige uitleg. In
gedachten zaten we namelijk al op
Vancouver Island en we wilden de
ferry absoluut niet missen. Boven-
dien, hoe ingewikkeld kon het zijn?
Dit knopje voor de elektriciteit, dit
deurtje voor het gas, dit hendeltje
voor de afvoer van alle smeer-
lapperij. Eitje.

‘Op hoop van zegen dan maar.’
Met zijn hand in een gele hand-
schoen schuift Ives hendel 1 open
en met een oerkracht horen we
water – grijs water is de juiste kam-
peerterm – door een flapperende
buis razen, recht de put in. De
kampeerwagen slaakt een zucht
van verlichting. Ives en ik ook.
Hendel 2 blijkt die van het ‘zwarte
water’. De penetrante geur is er
eentje van succes. En van dank-

GOED OM TE WETEN

Voor reizen naar Canada
heb je een Electronic Travel
Authorization (eTA) nodig.
Die kost zeven Canadese
dollars, ongeveer vijf euro.
[canada.ca/en/
immigration-refugees-
citizenship/services/
visit-canada/eta.html](https://canada.ca/en/immigration-refugees-citizenship/services/visit-canada/eta.html)

baarheid. Dankbaarheid voor een
waaninnige week in de Canadese
wildernis.

‘Ik weet niet hoe ik dit thuis
moet uitleggen,’ mijmert mijn
compagnon de route tijdens onze
laatste kilometers samen. ‘Zo’n
ervaring valt toch haast niet te
beschrijven.’

STADSJONGENS

Ons roadtripavontuur begon een
week eerder, op een warme och-
tend eind september, aan boord
van een ferry van het vasteland
(Tsawwassen, om precies te zijn,
enkele tientallen kilometers ten

zuiden van Vancouver) naar
Vancouver Island. Het plan was
simpel: als echte stadsjongens
zouden we de Canadese wilder-
nis induiken om er als bebaarde
mannen in denim en flanel – onze
rechterhand inmiddels vergroeid
met een bijl, onze kleren doordrenkt
met kampvuurgeur – weer uit te
kruipen. Ives en ik highfiveden
elkaar op het dek. De truckcamper
(een gigantische pick-uptruck met
imposante afzetunit) stond veilig
in de buik van de ferry, voor ons
doemde het grootste eiland aan de
Noord-Amerikaanse westkust al
op. Dit was het moment waar we

De Klaklakama
Lakes, ten westen
van Schoen Lake
Provincial Park.

De staart van een bultrugwalvis bij Telegraph Cove.

‘Dit park is de place to be als je van beren houdt,’ becommentarieert een Canadese hiker die plots naast me is komen staan.

maanden naar hadden uitgekeken. Naar een verbinding met de natuur, naar een avontuur beleven tussen de wilde dieren en vooral naar een telefoon zonder bereik – de ultieme luxe. Anderhalf uur later reden we Nanaimo in, de op een na grootste stad op Vancouver Island, met de plaatselijke Walmart als bestemming en als laatste stukje beschaving. We vulden een kar met hamburgers, broodjes, spek, eieren, koffie, water en bier (al moesten we voor dat laatste naar de nabijgelegen *liquor store*), stouwden onze kampeerwagen vol en tuften noordwestwaarts, eerst een stukje over de befaamde Highway 19, de belangrijkste verkeersader op het eiland; dan over Highway 4, de kronkelweg richting Tofino. Tofino is zonder twijfel de populairste toe-

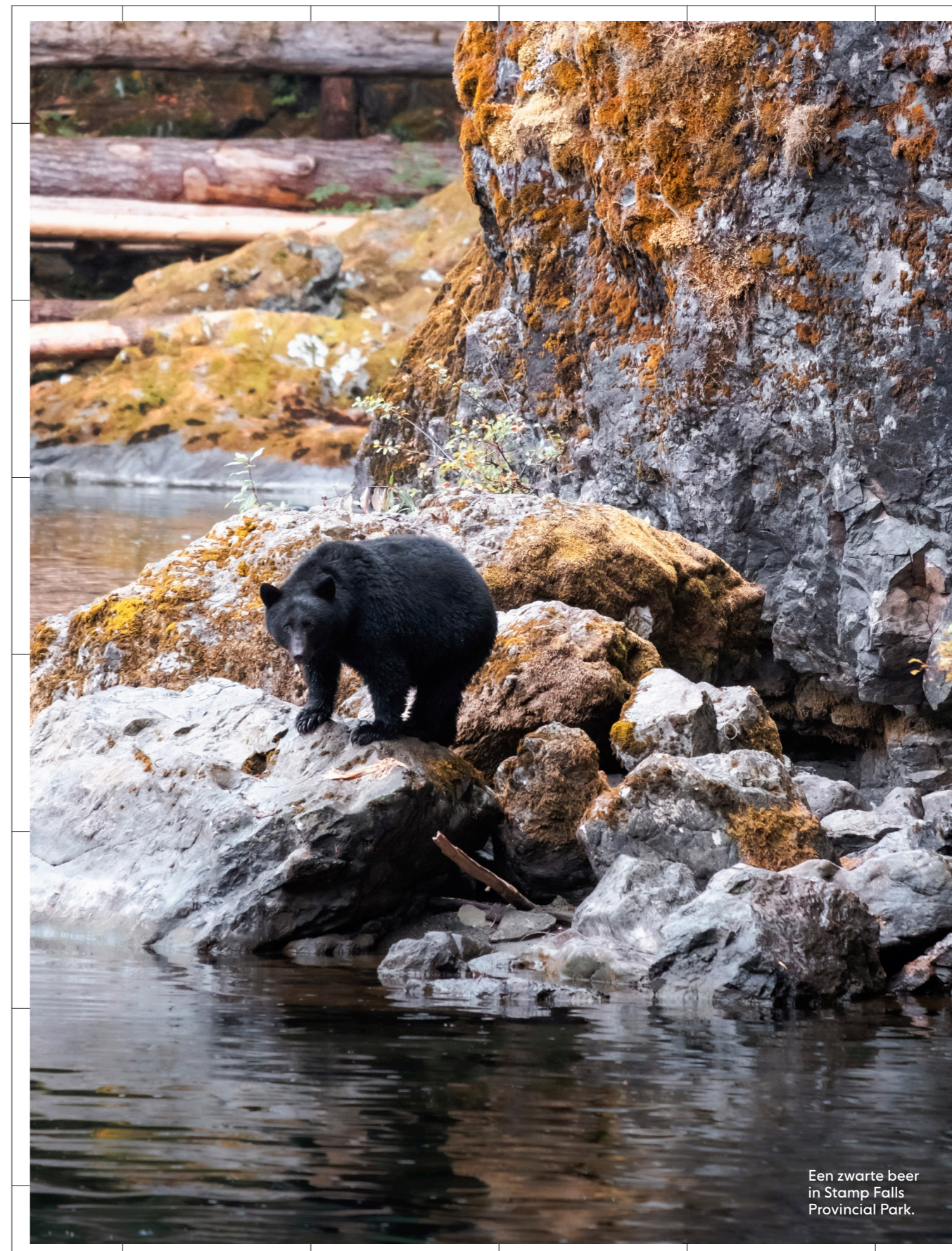
ristische bestemming op het eiland. Het is zo’n uiterst pittoresk dorp aan de wilde westkust, omringd door regenwoud, surfstranden, fjorden en eilandjes, parken en golfbanen. In elk seizoen krioelt het er van de toeristen, en die wilden wij juist ontlopen. Dus sloegen wij in Port Alberni af naar het noorden, om even later onze kampeerwagen in Stamp River Provincial Park te parkeren.

BERENBUFFET

‘Heel wat toeristen op Vancouver Island betalen veel geld voor een berenexcursie,’ kregen we voor vertrek te horen, gevolgd door een waardevolle tip: ‘Maar als je eind september gaat, wanneer de wilde zalmen stroomopwaarts zwemmen, spot je ze makkelijk zelf.

Stamp River Provincial Park is daarvoor een prima plek.’ Het advies galmt nog na in mijn hoofd wanneer aan de overkant van de rivier een zwarte reuzin opduikt, met in haar kielzog twee speelse *cubs*. Opgewonden volgen we het traject van het berengezinnetje – op veilige afstand en met berenspray in de aanslag – stroomafwaarts, tot aan een kleine waterval waar om de haverklap een dikke zalm omhoog springt. Een buffet voor de beer, die binnen de kortste keren raak hapt en haar buit deelt met haar twee jonkies.

‘Dit park is de place to be als je van beren houdt,’ becommentarieert een Canadese hiker die plots naast me is komen staan. Als een lokale David Attenborough gaat hij verder. ‘Op Vancouver Island leven naar schatting zo’n zeven- tot twaalfduizend zwarte beren. Grizzlyberen vind je hier nauwelijks, hoewel je in heel wat stadjes

Een zwarte beer in Stamp Falls Provincial Park.

Van stadsjongens naar bebaarde mannen met bijl bij Lake Ida.

Grizzly Bear Tours kunt boeken. Onzin! Als je beren wilt zien, moet je hier zijn.

Dat wordt 's avonds nogmaals duidelijk, wanneer Ives en ik aan het kampvuur zitten en geregeld een zwarte kolos voorbij zien wandelen. Dit is kamperen in Canada: aan een meanderend riviervtje, onder een machtige sterrenhemel, met een hamburger op de grill, een koud biertje in de hand en een hoop beren op de loer.

NIEUWSGIERIGE ZEEHOND

De volgende ochtend pakken we ons boeltje na het ontbijt weer in en rijden we terug over Highway 4 richting oostkust, via het MacMillan Provincial Park, waar Cathedral Grove ons het bos in lokt.

Cathedral Grove is een oerbos dat uniek is voor het eiland, met gigantische bomen van wel tachtig meter hoog en achthonderd jaar oud. De douglassparren en reuzenlevensbomen die hier staan,

behoren tot de oudste en grootste bomen van Canada. De ochtendwandeling leidt ons naar Cameron Lake, een van de duizenden meren op Vancouver Island.

Anderhalf uur verder noordwaarts, na een korte tussenstop in Elk Falls Provincial Park en een lange rit over een onverharde weg, draaien we Brown's Bay in, voor een lunch op het water. Daar worden we begroet door een nieuwsgierige zeehond, die tussen

Dit is kamperen in Canada: aan een meanderend riviervtje, onder een machtige sterrenhemel, met een hamburger op de grill, en een hoop beren op de loer.

de steiger en de jachthaven aan het spelen is en ons volgt naar The Narrows, het drijvende restaurant van Brown's Bay.

'Where are you boys from?' informeert de jonge serveerster, die ietwat verbaasd oogt door onze klandizie. Het dorpje blijkt uitgestorven, de meeste toeristen waren half september alweer verdwenen. 'Meestal hebben we in deze tijd van het jaar minder geluk met het weer. Wat mag het trouwens zijn? Fish-and-chips en vistacos? Komt er zo aan.'

Daar zitten we dan, in het zonnetje aan het water, met uitzicht op de Discovery Passage en Quadra Island, met verse vis op ons bord. En dan te bedenken dat Schoen Lake ons nog staat te wachten, het meer waar we uiteindelijk besluiten een paar dagen langer te blijven. Niet omdat het zo'n hels karwei was om onze truckcamper erheen te loodsen – door de staat van het bospad is onze halve inboedel onderweg gebroken – maar wel omdat het meer precies is wat we zochten: helemaal *off-grid*, in een brok waanzinnig mooie natuur, met niets anders dan een vuurkorf, een bijl, een hengel en een ijskast vol burgers en bier. En een otter die af en toe komt checken of we het nog naar onze zin hebben.

EXTASE IN DE RUBBERBOOT

'The world needs more Canada.' Onderweg naar Telegraph Cove in

het noorden van Vancouver Island herinner ik me de uitspraak van de Ierse wijsgeer Bono (later nog eens herhaald door Obama), die met zijn rockband U2 voorbijflitst in Ives' playlist. Bono is een wijs man, ook al was hij eveneens verantwoordelijk voor de dubieuze lyrics 'Uno, dos, tres, catorce' – Een, twee, drie, veertien. Afijn, de wereld heeft inderdaad meer Canada en vooral meer Vancouver Island nodig, bedenk ik me achter het stuur. Mijn blik glijdt over de meren en eindeloze bossen langs Highway 19, over de machtige bergtoppen die het eiland in een oost- en een westkant verdelen, en uiteindelijk over de mistige baaien in het noorden van Vancouver Island. Hier, in het uiterst schattige dorpje Telegraph Cove – de zelfverklaarde walvishoofdstad van Canada – heb ik een afspraak bij Prince of Whales, een specialist in walvissafari's.

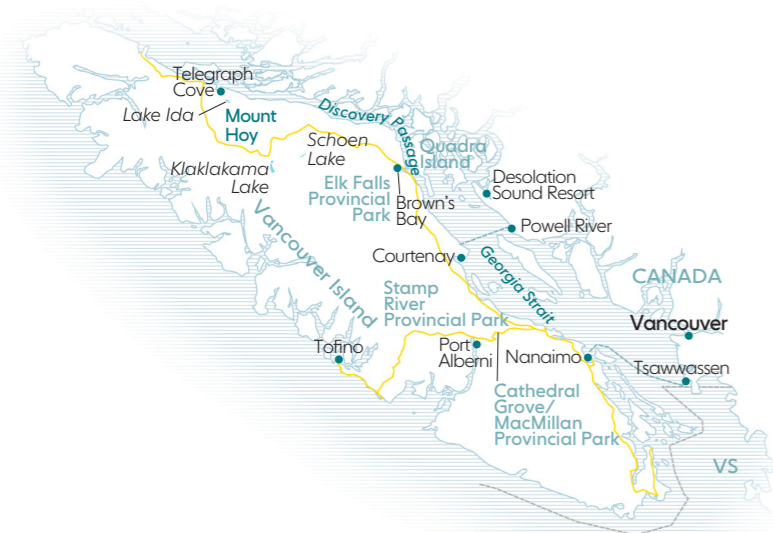
'Dit is onze laatste dag van het seizoen,' meldt de gids ietwat nostalgisch. Blijkbaar is het 1 oktober. Hij belooft dat er nog genoeg walvissen voor ons zijn overgebleven. Sterker nog: nadat we in zijn blitser

ZO DOE JE HET

Sebastiaan huurde een gloednieuwe en volledig uitgeruste truckcamper (pick-up met afzetunit) bij Fraserway RV in Vancouver. Een autobewijs B volstaat voor haast alle campers in Canada. Fraserway RV biedt gratis transfers van en naar de luchthaven en vanaf een geselecteerd aantal hotels. fraserway.com

De ferry van Saltery Bay naar Earls Cove.

ZO KOM JE ER

Vanuit Amsterdam biedt Air Canada tijdens de zomerpiek tot twaalf wekelijkse verbindingen naar Vancouver met een korte tussenstop in Toronto of Montreal. Prijs (economy): vanaf 889 euro voor een retour inclusief belastingen en één stuk ingecheckte bagage (onder voorbehoud van wijzigingen). Vanuit Brussel voert Air Canada tot twaalf wekelijkse vluchten uit naar Toronto en Montreal tijdens de zomerpiek. Prijs (economy class): vanaf 794 euro voor een retour inclusief belastingen en één stuk ingecheckte bagage (onder voorbehoud van wijzigingen). aircanada.com

zodiac zijn gekropen, haast hij zich tussen eilandjes en baaien door naar een naburige archipel, waar een familie orka's op zeeleeuwenjacht is. *'A breach!'* roept de kapitein enthousiast, waarmee hij een sprong van een orka boven het wateroppervlak bedoelt. Precies op het moment dat ik de andere kant uitkijk, uiteraard. Maar we krijgen een herkansing. Niet met de orka's, wel met de nog grotere bultruggen die her en der de lucht in vliegen en voor complete extase in de rubberboot zorgen. Geregeld komt er eentje bovendrijven, zijn vinnen (of staart) in de lucht stekend en naar ons wuivend, om vervolgens in het eeuwige blauw te verdwijnen.

OESTERS OP HET STRAND

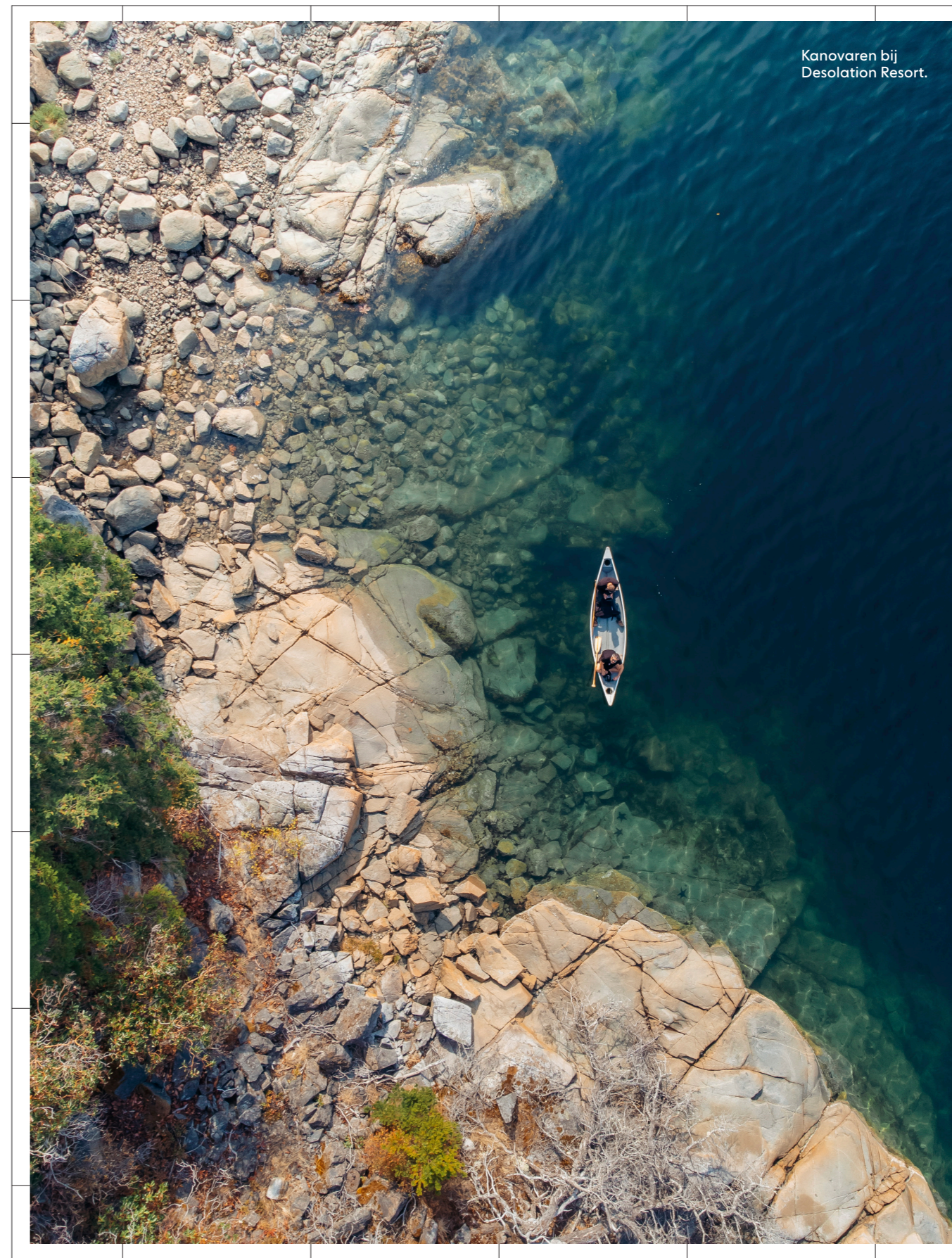
Na een laatste en wel erg spectaculaire overnachting – aan Lake Ida om precies te zijn, een onbekende

MEER INFO

Canadaspecialist GoCanada heeft alle uithoeken van Canada bezocht, alle campers geprobeerd en vele prachtige verborgen campings ontdekt. Ze kunnen je helpen je reis – van roadtrip tot camperrondreis maar ook wintersporttrip – te ontwerpen. gocanada.nl

parel in de onmetelijke wildernis bij Mount Hoy – worden Ives en ik met de neus op de feiten gedrukt. Het is tijd om Vancouver Island vaarwel zeggen, met pijn in het hart, al ligt er ons in Canada nog één avontuur te wachten: de Sunshine Coast. Dat is het stukje Canada vlak boven Vancouver, een landschap vol fjorden, bossen en heuvels, gezegend met immer zonnig weer.

'Ook heel mooi daar,' beweert de sympathieke zwerver die bij een tankstation naar onze reisplannen vraagt. 'Maar mij krijg je niet meer van Vancouver Island af.' Terwijl Ives onze pick-up voltankt, knoop ik een gesprek aan. De zwerver blijkt zowaar een paar woordjes Nederlands te spreken. Hij zou een verre achterneef zijn van de familie Grolsch, zo beweert hij. 'En van de familie achter het modemerck Vans. En van een hofleverancier van paarden in Nederland. Ach, allemaal rijke stinkerds in mijn familie. Had ik maar wat van dat geld. Hebben jullie trouwens nog een biertje over?'

Kanovaren bij Desolation Resort.

In Courtenay rijden we de ferry op, die ons een uurtje later aan de overkant van de Georgia Strait in Powell River weer uitbraakt. Na twintig minuten rijden, arriveren we op onze eindbestemming: Desolation Sound Resort, een uniek vakantiedomein met sprookjesachtige houten cabins pal aan een kleine fjord. Vanaf het terras van ons huisje kijken we uit over het water, waarin volgens de sympathieke uitbaters geregeld een orka zou zwemmen. Een spannende gedachte, zeker wanneer we een dag later de fjord verkennen in een gammele kano en van harte hopen dat er niemand 'breach!' zou roepen. Op de oevers plukken we oesters, die we met een Zwitsers zakmes openbreken en opslurpen, terwijl de zon langzaam ondergaat en de fjord in oranje-gele gloed dompelt. We mijmeren over het leven en denken nog lang niet na over die ene vervelende taak die ons nog rest: het afvalwater van onze kampeerwagen dumpen. ▣

Schrijver en fotograaf Sebastiaan Bedaux zag 15 beren, meer dan 100 zeeleeuwen, 3 orka's, 1 poema en 12 walvissen. Op zijn verlanglijst voor een volgend outdooravontuur staat Hokkaido (Japan).

ZELF EEN CAMPER HUREN? VIJF TIPS

1. VERGELIJK PRIJZEN

Huurcampers zijn er in alle soorten en maten, bij zowel professionele verhuurbedrijven (zoals Fraserway in Canada, Indie Campers in Europa en de VS) als bij particulieren (zoals Goboony, Yescapa). Het aanbod is groot en de prijzen kunnen enorm verschillen. Goed vergelijken van prijzen en voorwaarden is dus aan te bevelen.

2. KEN JE CAMPER

Wie wat langer met een camper op pad gaat, zal op een gegeven moment vers water moeten bijvullen en het afvalwater – grijs en zwart – moeten lozen. Let goed op tijdens de uitleg over de verschillende hendels, de elektriciteit, de toiletcasette, zodat je niet voor onaangename verrassingen komt te staan.

3. GA VERZEKERD OP PAD

Ga voor een all-inclusive verzekering om onverwachte kosten te vermijden. Vooral bij particuliere huur is het belangrijk goed te controleren of de camper verzekerd is voor verhuur. In Europa ben je verplicht een WAM-verzekering (Wettelijke aansprakelijkheid motorrijtuigen) te heb-

ben, maar buiten de EU is het belangrijk te checken of die verzekering er is en hoeveel die dekt. Eventueel kun je een aanvullende verzekering afsluiten.

4. TEL DE KILOMETERS

Bereken van tevoren welke afstand je gaat rijden. Sommige verhuurbedrijven bieden een onbeperkt aantal kilometers, bij andere

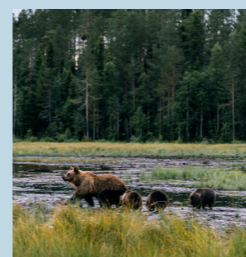
moet je bijbetalen wanneer je de limiet van 1500 of 1750 kilometer per week overschrijdt.

5. RAADPLEEG VOORAF DE CAMPERREGELS

Elk land heeft zijn eigen verkeersregels en kampeerregels. Weet dat wildkamperen niet overal is toegestaan.

3^x IN HET WILD (KAMPEREN)

Voor het ultieme *Into the Wild*-gevoel hoef je natuurlijk niet per se eerst uren in het vliegtuig te zitten. Ook in Europa zijn er nog genoeg plekken om in de wildernis in te trekken.

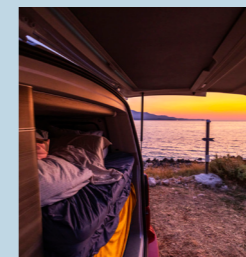

FINLAND

In de meeste Europese landen is wildkamperen niet toegestaan, maar in het noorden – Noorwegen, Zweden en Finland – geldt het 'allemansrecht', het recht om overal te recreëren. Dat betekent dat het je in die landen vrij staat je tent op te zetten waar je wilt, een duik te nemen in een willekeurig meertje, te gaan wandelen, paardrijden of varen waar je wenst. De Finse bossen bulken bovendien van het wildlife: lynxen, wolven, bruine beren, veelvraten, rendieren, elanden... De beste Finse plek om een imposant roofdier te spotten, ligt in het oosten van het land, tegen de Russische grens, waar je in de warmere maanden op wolven-, beren- en veelvratensafari kunt.

ALBANIË

Ook in Albanië is wildkamperen vrijwel overal toegestaan, van de prachtige kuststreek tot in het wilde binnenland. Dat maakt van het intrigerende Balkanland de perfecte bestemming voor eigenaars/huurders van een kampeerwagen. Wil je wildlife zien, zet dan koers richting Theth National Park, in het noorden van Albanië. Dit paradijs voor outdoorliefhebbers is de uitgelezen plek om steenarenden, wilde geiten, lynxen, bruine beren en wolven te zien. In het park zelf is wildkamperen niet toegestaan, maar je vindt er genoeg (betaalde) parkeerplekken en andere accommodatiemogelijkheden.

SCHOTLAND

Schotland mag dan wel een van de minst beboste streken in Europa zijn, voor fans van wildkamperen is het een droom. Zolang je je aan de Scottish Outdoor Access Code (outdooraccess-scotland.scot) houdt, mag je hier overnachten waar je wilt. Voor beren en wolven hoef je niet te vrezen; wel mag je rekenen op edelherten, otters, zeehonden, zeearenden en bevers. Een van de wildste plekken in Schotland is Assynt & Coigach, in het North West Highlands Geopark. Het indrukwekkende landschap oogt dor en doods, maar barst van de edelherten, dassen, marters, dolfinen, orka's, en visarenden. Ook mooi: Rannoch Moor, een drassig heideland en een van de wildste natuurgebieden in Schotland.

HANDIGE APPS VOOR CAMPERAARS

1 PARK4NIGHT

Met een bijzonder uitgebreid aanbod aan parkeerplaatsen voor kampeerwagens en -busjes.

2 CAMPERCONTACT

Met Campercontact vind je in meer dan 58 landen campings, camperplaatsen en serviceplaatsen. Een groot pluspunt is de actieve community, die voor correcte reviews (en dus geen onaangename verrassingen) zorgt.

3 ACSI CAMPINGS EUROPE

De degelijkste app met alle informatie over campings en camperplaatsen in Europa. Alle opgenomen campings en camperplaatsen zijn door ACSI-inspecteurs bezocht en beoordeeld.